



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **T.B.**, narozený dne ...
bytem ...
Zastoupen: Mgr. Kamil Fotr, advokát, sídlem Náchodská 760/67,
193 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2018, č. j. PK-DSH/4276/18

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2018 č. j. PK-DSH/4276/18 se **z r u š u j e a** věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši **15.342,- Kč** k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Kamila Fotra do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Tachov, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 29. 3. 2018, čj. 10803/2016-ODSH/TC-28, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2500,-

Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 1 měsíc a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný upravil výrok, ačkoli mu nemohlo být známo, podle jakých procesních norem správní orgán prvního stupně jednal a rozhodoval, neboť žalovaný sám nejednal. Dále žalobce namítal porušení práva na spravedlivý proces tím, že žalovaný nezohlednil odvolací důvody, které žalobce uvedl v doplnění odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že odvolání nebylo doplněno v prezentované lhůtě, což podle žalobce bylo, a to podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 27.4.2018, tj. před vydáním napadeného rozhodnutí. Zejména však podle žalobce měl žalovaný postupovat podle § 81 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 3 správního řádu, neboť z odvolání samého mu nemohly být dovolací důvody známy. Nadto v odvolání žalobce uvedl, že jej doplní do 10 dnů, což prostřednictvím prvostupňového orgánu i učinil v souladu s § 86 odst. 4 správního řádu. Je sice pravdou, že byl žalobce vyrozuměn správním orgánem o postupu odvolání žalovanému, avšak současně nebyl žalobce poučen o tom, že by měl doplnění odvolání posta přímo žalovanému. Podle žalobce je podivné, že správní orgán prvního stupně postoupil žalovanému odvolání, aniž vyčkal doplnění odvolání, když ani on nemohl znát odvolací důvody a posoudit je v rámci autoremedury. V postupu správních orgánů žalobce shledával porušení § 2, § 4 odst. 2 a 4 ve spojení s § 53 správního řádu, neboť ačkoliv žalovaný věděl, že odvolání bude doplněno, nezjišťoval před vydáním rozhodnutí, zda jej žalobce skutečně doplnil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je proto podle žalobce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť není známo, na základě jakých důvodů žalovaný dospěl k závěru, že nebyl důvod žalobce vyzvat k doplnění odvolání. Námitky v odvolání žalovaný přitom odmítl jako nedostatečně určité, jelikož prý nebylo specifikováno, v čem jsou vytýkané vady spatřovány. Žalovaný podle žalobce nemohl za této situace dostat povinnosti dvojinstančnosti řízení. Dále žalobce namítal, že žalovaný rozhodl v rozporu s § 20 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, neboť po 24 měsících od spáchání přestupku nebylo již možné žalovaným o věci rozhodnout. Žalovaný podle žalobce nesprávně aplikoval § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky na jednání z roku 2016, jde o nepřipustnou retroaktivitu. Žalobce zrekapituloval, že řízení o přestupku bylo zahájeno dne 7. 4. 2017, tj. více než 11 měsíců po spáchání přestupku, následně správní orgán prvního stupně rozhodl dne 24. 4. 2017 pod čj. 10803/2016-ODSH/TC-8. toto rozhodnutí žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 25. 5. 2017. Podle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, k přerušení lhůty dojde zahájením řízení a vydáním rozhodnutí, kterým byl obviněný uznán vinným. Je proto podle žalobce otázkou, zda vydání dalšího rozhodnutí správním orgánem prvního stupně má tytéž účinky. Dnem 24. 4. 2017 počala běžet nová objektivní lhůta 12 měsíců (podle § 20 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 nebo podle § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky), kterou již podle žalobce nelze dále přerušit. Žalovaný rozhodl až po uplynutí lhůty 12 měsíců od prvního rozhodnutí o uznání viny a po uplynutí lhůty 2 let od spáchání přestupku.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že odvolání nebylo blanketní, neboť obsahovalo odvolací námitky. Proto ani nebyl důvod k vyzývání žalobce k doplnění odvolacích důvodů. Žalobce podle žalovaného nezachoval potřebnou procesní obezřetnost a nese negativní následky svého postupu v řízení, neboť správní orgán prvního stupně žalobce prostřednictvím jeho zmocněnce vyrozuměl o postoupení odvolání žalovanému. Pokud by žalobce doplnění odvolání zaslal přímo či duplicitně žalovanému,

byly by jeho námitky vypořádány. K doručení doplnění odvolání správnímu orgánu prvního stupně došlo 27. 4. 2018 (pátek), toto muselo být administrativně zpracováno a přeposláno oprávněné úřední osobě a v úterý 1. 5. 2018 následoval státní svátek. Oprávněná úřední osoba Mgr. L.A. z MěÚ Tachov čerpala řádnou dovolenou ve dnech 30. 4. a 2. 5. 2018 a po návratu bezodkladně přeposlala písemnost na odvolací orgán. Proto podle žalovaného správní orgán prvního stupně nepostupoval liknavě. S ohledem na doručení vyrozumění o postoupení věci do odvolacího řízení dne 23. 4. 2018 neměl žalovaný důvod se domnívat, že by přesto zástupce žalobce zaslal doplnění odvolání správnímu orgánu prvního stupně. Ke změně části rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo proto, že správní orgán prvního stupně postupoval dle právní úpravy účinné v době zahájení řízení (7. 4. 2017), tj. před účinností zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupku (účinný 1. 7. 2017). Vzhledem k tomu, že příslušnost správního orgánu prvního stupně se posuzuje jako součást procesní úpravy, je zjevné, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dopadá i na tuto a jde tak jen o dílčí pochybení v psaní, nikoli pochybnost o užití právní úpravy. Podle žalovaného i přes absenci odvolacích důvodů se žalovaný věci zabýval v takovém rozsahu, že následně uplatněné odvolací námitky byly de facto dostatečně vypořádány již v napadeném rozhodnutí. Z odvolání ze dne 16. 4. 2018 byly podle žalovaného dostatečně zřejmé odvolací důvody – nezákonnost, nesprávnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí a neurčitost, obecnost a nepřezkoumatelnost výroku a nesprávné hodnocení věci správním orgánem prvního stupně po stránce skutkové i právní. Žalobcem uvedená lhůta pro doplnění a rozvedení odvolacích důvodů tak byla toliko zohledněna ve vztahu k datu vydání napadeného rozhodnutí (bylo vyčkáváno v souladu se zásadou dobré správy). Žalovaný nepovažuje za potřebné vyrozumívat zástupce žalobce - advokáta i o tom, aby případné doplnění dovolání směřoval na odvolací orgán.

4. V replice žalobce setrval na stanovisku, že jeho odvolání bylo třeba kvalifikovat jako neúplné, neboť nesplňovalo požadavky § 82 odst. 2 ve spojení s § 89 odst. 3 správního řádu, neboť z něho nebylo zcela zřejmé, v čem konkrétně je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Právě tato kritéria jsou projevem tzv. omezeného revizního principu, kdy je ponecháno na odvolateli, aby sám vymezil rozsah odvolacího přezkumu. Pokud žalovaný nechtěl čekat na konec avizované lhůty, měl žalobce vyzvat k odstranění zjevných vad podání. Měl také sám zjišťovat, zda odvolání bylo doplněno, neboť podle § 86 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. S tím souvisí i problematika autoremedury. Správní orgán prvního stupně postoupil odvolání žalovanému, ač z odvolání nebyly zcela zřejmé odvolací důvody, tudíž postupoval v rozporu s § 88 správního řádu, jelikož předání spisu žalovanému bylo možné až poté, co správní orgán prvního stupně neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu. Nadto žalovaný mohl telefonicky jednoduše ověřit, zda na podatelně správního orgánu prvního stupně neevidují nějaké podání žalobce.
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 76 s.ř.s..
6. Soud rozhodl o věci podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
7. Žalobu soud **shledal** důvodnou.

8. Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se v něm žalovaný nezabýval žádnými konkrétními odvolacími námitkami, které žalobce podle tvrzení v žalobě v doplněném odvolání vznesl. Pokud žalovaný uvádí, že tomu tak bylo z důvodu zaslání doplnění odvolání správnímu orgánu prvního stupně a nikoli přímo či duplicitně žalovanému, tato argumentace nemůže obstát hned ze dvou důvodů.
9. Především z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobcovo odvolání neobsahovalo žádnou konkrétní námitku, tudíž správní orgán byl povinen vyzvat žalobce k odstranění vady odvolání spočívající v absenci konkrétních odvolacích důvodů. To platilo i v daném případě, kdy žalobce v odvolání sám avizoval, že do deseti dnů své podání doplní.
10. Správní orgány také pochybily v procesním postupu po obdržení odvolání. Jak správně poukázal žalobce, nebyly v daném případě splněny podmínky pro to, aby správní orgán prvního stupně po obdržení odvolání toto bez dalšího postoupil žalovanému. Za této situace tudíž nelze přičítat žalobci k tíži, že i doplnění odvolání zaslal správnímu orgánu prvního stupně. Pouhé vyrozumění o postoupení spisu žalovanému nezakládá povinnost žalobci zasílat všechny písemnosti jediné žalovanému. Správní orgán prvního stupně je povinen bezodkladně postoupit všechna taková podání odvolacímu orgánu. Zdržení způsobené čerpáním řádné dovolené oprávněné úřední osoby prvostupňového správního orgánu není překážkou na straně žalobce a žalovaný jistě mohl před vydáním napadeného rozhodnutí u správního orgánu prvního stupně ověřit, zda bylo podáno avizované doplnění odvolání.
11. Žalovaný se konkrétně vznesenými odvolacími důvody vůbec nezabýval, ani žalobce řádně nepoučil o tom, že odvolání nebylo podáno v akceptovatelné podobě. Na daný případ lze aplikovat rozhodnutí NSS ze dne 19.12.2008 sp. zn. 8 Afs 66/2008 (dostupné na www.nssoud.cz). Podle tohoto rozhodnutí "nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Tuto vadu nelze zhojit vyvrácením námitek ve vyjádření k žalobě".
12. V souladu s tímto právním názorem považuje soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
13. Z důvodu procesní ekonomie se soud nezabýval ostatními žalobními námitkami, neboť v novém rozhodnutí se žalovaný vypořádá se všemi odvolacími námitkami.
14. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a žalobci, jenž měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající ze 3 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a 3 režijních paušálů po 300 Kč

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační

stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 23. srpna 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně